

Inga Miklavčič-Brezigar, Alenka Simikič, Inja Smerdel, Ivanka Počakar, Vito Hazler, Naško Križnar, Zora Žagar, Nives Sulič, Ivan Šprajc, Ralf Čeplak, Janez Fajfar, Irena Keršič.

Ad 11.: M. Terseglav je za člana predsedstva ZDFJ predlagal enega izmed novih članov IO SED in dosedanjega predstavnika v predsedstvu M. Terseglava, kar je opravičeval s kontinuiteto dela v predsedstvu jugoslovanskih folkloristov in z dejstvom, da novi IO SED nima nobenega folklorista.

Za slovenske predstavnike v predsedstvu ZEDJ pa je predlagal novega predsednika SED in Janeza Bogataja.

Proti predlagani kandidaturi M. Terseglava v predsedstvu ZDFJ sta glasovala M. Matičetov in J. Strajnar. Prvi zaradi dozdevnih napak M. Terseglava ob kandidiranju članov za predsedstvo ZEDJ, drugi pa zaradi Terseglavovega kritičnega odnosa do SED in IO, ki ga je pokazal v diskusiji o delu društva.

S. Kremenšek pa je predlagano kandidaturo za predsedstvo ZEDJ sprejel kot ignoriranje sklepov skupščine ZEDJ v Rogaški Slatini, kjer naj bi bila po njegovem predlagana v predsedstvo Mojca Ravnik in S. Kremenšek. Opozoril je, da se je brskiranje delegatov oz. Slavka Kremenška zgodilo zdaj že drugič in da to ni več naključje.

M. Terseglav je dodal, da ni šlo za namerno ignoriranje, pač pa za dejstvo, da slovenske člane predsedstva ZDFJ in ZEDJ mora imenovati skupščina Slovenskega etnološkega društva, ki je pač nekaj za skupščino ZEDJ. Kljub temu je M. Terseglav umaknil predlagano listo kandidatov in prepustil imenovanje novih članov skupščini SED. Ta je sklenila, naj v predsedstvu ZEDJ ostaneta Mojca Ravnik in Slavko Kremenšek, kakor je bilo dogovorjeno in potrjeno v Rogaški Slatini. Ljudmila Bras in Marko Terseglav pa sta bila izvoljena za člana predsedstva ZDFJ. Za skupščino ZDFJ pa sta bila izvoljena kot delegata Igor Cvetko in Mirko Ramovš.

Ad 12.: Prejšnja točka dnevenega reda je pokazala nejasnosti v Statutu SED in neuskajenosti s statutom ZDFJ. Zato so razpravljalci menili, da bi bilo dobro ponovno pregledati statut in ga po potrebi dopolniti in uskladiti. M. Terseglav pa je opozoril, da je Slovensko etnološko društvo enotno društvo in je član dveh jugoslovanskih zvez — folkloristične in etnološke — in da so folkloristi v društvu v preteklosti uredili obveze, ki izhajajo iz zakona o združenem delu in da so uskladili svoje samoupravno delovanje z Zvezo društev folkloristov Jugoslavije, kar pa ni mogoč trditi za obveze SED do ZEDJ.

M. Matičetov je povabil etnologe iz pokrajinskih muzejev k sodelovanju v Traditiones.

M. Terseglav je predlagal novemu IO, da redno vodi, razvid rednih in častnih članov SED. Hkrati pa je novemu IO dal nekaj predlogov za bodoče delo društva, med njimi posvetovanje o zgodovini in etnologiji in posvetovanje o zgodovinskih vsporednicah slovenske in hrvaške etnologije 3. Priprave že tečejo.

Nekateri člani so menili, da je bila skupščina SED slabo pripravljena.

Ivanka Počakar, zapisničarka

POROČILO PREDSEDNIKA SED ZA OBDOBJE JANUAR 1983 — FEBRUAR 1984

Izvršni odbor SED v sestavi Janez Bogataj, Zvona Ciglič, Irena Keršič, Slavko Kremenšek, Naško Križnar, Mojca Ravnik, Alenka Simikič, Ingrid Slavec, Inja Smerdel, Zmago Šmitek in Marko Terseglav se je sestajal na rednih mesečnih sestankih in sproti reševal društvene naloge, ki so bile v preteklem letu naslednje (naštevam le najvažnejše):

1. SED se je februarja vključilo v veliko akcijo Unesca in HED in razposlalo na približno 30 naslovov vprašalnice za register folklornih ustanov in za varovanje dediščine. V dogovorjenem času nam je odgovorilo le 13 anketirancev. Nato je SED popolnil spisek možnih ustanov, zbirak itn., ki naj bi jih zajela vprašalnica — skupaj 50 naslovov. V Glasniku smo objavili poziv in opozorili na akcijo. Vendar smo do konca leta dobili le še 6 izpolnjenih vprašalnic. Še enkrat smo natančneje pisali o akciji v Glasniku in potem februarja letos poslali vprašalnice vsem tistim, ki nam do tedaj niso odgovorili, in tistim, ki smo jih naknadno evidentirali. Spet smo poslali približno 30 vprašalnic. Akcijo bomo zaključili konec februarja, do sedaj je uspela le 50%. V jugoslovanskem registru bodo pač samo tisti, ki so na vprašalnico odgovorili, drugi pa bodo zastopani s pomanjkljivimi podatki.

2. V pripravah na kongres v Rogaški Slatini je SED 23. 3. 1983 priredilo posvetovanje Težnje v povojni slovenski etnologiji in folkloristiki. Vnaprej razmnoženo gradivo je bilo razposlano članom, ki so se v precejšnjem številu udeležili uspešnega posvetovanja.

3. IO SED je že v letu 1982 govoril o zamisli, da bi v Cerovcu odkrili spominsko ploščo Stanku Vrazu. Ta pobuda je bila letos dokončno potrjena in sprejeta. Dela tečejo. Odkritje te plošče, predvidoma v maju, je ostala še obveza starega (dosedanjega) IO.

4. Že za prejšnje mandatno obdobje je bilo za IO SED značilno, da je sproti in javno reagiralo na dogodke v širši družbi, o katerih je menilo, da posredno ali neposredno zadevajo našo stroko in društvo. Tako smo se takoj vključili v javno razpravo o varstvu Tivolija in središča Ljubljane in razprave o depozitu (vse še v letu 1982). Leta 1983 pa smo odgovorili na skupna programska jedra. Že avgusta smo napisali naše pripombe, ki smo jih želeli prebrati v Rogaški Slatini, kjer pa to zaradi objektivnih okoliščin ni bilo mogoče. Vzporedno pa so nekateri naši člani (sodelavci Oddelka za etnologijo) reagirali na jedra prek Filozofske fakultete. Oktobra smo uskladili vse naše pripombe in jih združili v skupen članek, ki je v celoti objavljen v zadnji številki Glasnika, za leto 1983.

5. Osrednja društvena in odborova naloga je bila priprava 1. skupnega kongresa jugoslovanskih etnologov in folkloristov (5.—8. 10. 1983).

Pri delu (zbiranje financ, priprava spremnih prireditev, tisk zbornika...) smo se oprli na posamične ustanove in posameznike za pomoč, če smo jo seveda dobili, saj nekateri naši člani niso kazali večjega navdušenja. Kljub vsemu pa je bilo nekaj takih, brez katerih si težko zamislimo potek kongresa. Naj omenimo tu samo Zavod za spomeniško varstvo Celje in njihovega sodelavca Vita Hazlerja, poleg tega pa vse tiste člane, ki so pomagali v vseh fazah pri drobnem delu (tu gre predvsem zahvala IO SED). Izven našega društva pa moramo v prvi vrsti omeniti pomoč in zavzetost Skupščine občine Šmarje, Kulturne skupnosti in RS Šmarje, pomoč spominskega parka Trebče—Kumrovec in Zdravilišča Rogaška Slatina. Omenim naj še krajevno skupnost Kostivnica in Medobčinsko gospodarsko zbornico Celje. Zdi se mi še posebej omembe vredno opozoriti na prizadevanja organizacij in ljudi, ki so zunaj našega društva, saj so pokazali včasih celo večjo pripravljenost za delo kakor naši člani.

Kongres je bil po mnenju udeležencev dobro pripravljen in je tudi uspel. Z referati se ga je udeležilo 11 naših

P.S. Zaradi burne in žolčne debate o delegatih je predsedujoča na skupščini pozabila na razrešnico uredniku in uredništvu Glasnika SED, za katero je zaprosil urednik. Tako bo uredništvo v stari sestavi delovalo do naslednje skupščine, saj ima po statutu samo ta pravico izglasovati razrešnico.

članov, poleg tega pa je v delu kongresa sodelovalo še okrog 40 članov. To je bil hkrati tudi eden najmočnejših kongresov, če upoštevamo slovensko udeležbo. Pri tem se moramo zahvaliti Oddelku za etnologijo, ki je omogočil in podprl obisk kongresa svojim študentom, ki so se pokazali kritični, a zelo ustvarjalni udeleženci kongresa.

Pred kongresom je Knjižnica Glasnika SED izdala zbornik kongresnih referatov in prvič v zgodovini folklorističnih ali etnoloških kongresov je bilo gradivo poslano vsem udeležencem že pred zasedanjem. Zato nam je kljub mamutskemu kongresu (160 udeležencev) in kljub velikemu številu tem in referatov uspelo organizirati enega najkrajših kongresov, vsaj če jih primerjamo s kongresi jugoslovanskih folkloristov. Ob kongresu nam je uspelo pripraviti tudi spremne prireditve: zelo odmevno razstavo o Kozjanskem pred in po potresu (Vito Hazler), večer pesmi in plesov Kozjanskega in okroglo mizo o folklori in etnologiji, ki jo je prenašal tudi ljubljanski radio. Sploh moramo omeniti prizadevanja naših članov, ki so v zadnjem času intenzivno skrbeli za to, da sta se stroka in društveno delo kar največkrat pojavljala v sredstvih javnega obveščanja. Tem sodelavcem gre seveda prisrčno zahvala.

6. O delu posameznikov v našem društvu lahko preberete Kroniko v Glasniku, kjer se velikokrat da razbrati zavzetost ali nezavzetost naših članov; poleg tega pa so tu še poročila ustanov, letopisi ipd. Lansko leto nam sicer ni uspelo predstaviti dela etnoloških institucij na skupnem posvetovanju, vendar upamo, da bo ta dobrodošla zamisel uresničena v prihodnosti.

7. Druge nič manj pomembne akcije našega društva pa bodo najbrž razvidne iz poročil predsednikov društvenih komisij, ki so v preteklem letu vneto in prizadevno delale.

8. Povezovalna vloga IO oz. društva pa je tudi v preteklem letu ostala le pobožna želja, kakor so tudi obljube posameznih članov na zadnji skupščini, kako so pripravljene pomagati, ostale le lepe besede.

9. Društvo je podprlo prizadevanje arheologinje v kočevskem muzeju Grete Hirschbäck, ki se trudi za etnološki oddelek v kočevskem muzeju. Primer navajam tudi zato, ker gre za nečlanico našega društva, ki že dolga leta plodno sodeluje z nami in zastopa naše interese tam, kjer še nimamo etnologa. Nemalokrat se ob takem zglednem primeru sodelovanja vsiljujejo paralele (žal negativne) z delom in zavzetostjo naših deklariranih članov.

Svoje poročilo pa lahko zaključim z ugotovitvijo, da je bilo v tem letu opravljeno ogromno delo, kljub težavam, ki so nas spremljale. Zato pa sem dolžan zahvalo prav vsem članom IO, ki mu danes poteče mandat.

Marko Terseglav

POROČILO UREDNIKA GLASNIKA

Po nekaj neuspešnih poskusih v začetku lanskega leta, da bi se sestala UO Glasnika in sosvet revije, nam je končno vendarle uspelo sprejeti program za leto 1983, ki smo ga objavili v prvi številki Glasnika 1983. Žal pa je širokopotezni načrt tematskih števil padel v vodo zaradi pomanjkanja denarja. Na to smo opozorili že v uvodu k 1. številki Glasnika, kjer smo opozorili tudi na zamudo, ki je nastala pri izdaji. Letnik 1983 bo zaključen z dvojno številko Glasnika (3/4) v marcu letos.

Nekaj statističnih podatkov: Za leto 1983 smo za Glasnik od KSS dobili 19 starih milijonov od RSS pa 14. Povprečna cena za dokaj skromno številko Glasnika pa je bila 12 milijonov. To pove vse o lanskim finančnim

zadregah Glasnika, ki jih je povečevalo še dejstvo, da RSS izplačuje svoj prispevek v mesečnih akontacijah. Lani se je nekoliko popravilo stanje z vplačano naročnino in članarino, vendar pa še nismo uspeli dobiti denarja od več kot polovice naročnikov in članov.

Finančni načrti za letošnje leto niso obetavnejši. Prošnje smo pisali že v oktobru in smo zaprosili za 60 starih milijonov, kar je bil seveda izračun pred podražitvijo. Letos so tiskarski stroški veliko večji. Vendar pa ne bomo dobili niti zaprosene vsote, čeprav se je stanje pri KSS nekolikoboljšalo. Na sestankih pri KSS smo nenehno opozarjali na brezihoden položaj Glasnika, na to smo opozorili tudi v časopisih, tako da nam je KSS sporočila, da nam bo za leto 1984 odobrila skoraj celotno vsoto zaprosenega zneska (okrog 40 milj.), RSS pa nam bo svojo odločitev sporočila šele aprila. To pa pomeni, da prva številka Glasnika praktično ne more iziti pred majem.

V preteklem letu pa smo imeli nekaj težav tudi s tiskarno v Novem mestu, kar je še povečalo zamude. Novemu uredniškemu odboru zato predlagam, da prekine sodelovanje z DITC Novo mesto in poišče ponudnika v Ljubljani.

Nekaj težav k nerednemu izhajanju pa so prispevali tudi naši člani, ki se niso vedno držali dogovorjenih rokov ali pa so sodelovanje sploh odpovedali, čeprav smo nanje čakali, saj so nam prispevke že obljubili. Kot uredniku mi je po dolgih borbah uspelo zagotoviti dodatna sredstva za Glasnik od naših sfinancerjev, toda že pri delu za nekatere lanske številke Glasnika se mi je izluščilo spoznanje, da bo ob takem sodelovanju naših članov kmalu premalo prispevkov in dovolj denarja. Za zgled naj navedem da smo v letu 1983 dobili le 2 nenaročena prispevka naših članov, in še 4 nenaročene prispevke članov uredniškega odbora. Zamrla je tudi polemika, s katero vsaj nekaj ni bilo težav. Ali to kaže, da se stvari v društvu in stroki umirjajo in postajajo neproblematične, ali pa nam je vseeno, kako potekajo. Nekaj živahnosti so pokazali študentje, vendar se še niso uspeli organizirati, tako da je bila njihova rubrika v Glasniku nezasedena. Pričakujemo, da bo letos bolje.

Kljub vsem težavam, ki so pestile Glasnik, pa se je večina uredniškega odbora na zadnji seji odločila za nadaljnje delo in pomoč pri urejanju Glasnika. Kljub temu je uredniški odbor vedno odprt za vse, ki bi želeli sodelovati, pa tudi za ljudi, ki bi bili pripravljeni za časopis delati, a jih ne poznamo. Morda so ti ljudje v vaših okoljih, zato jih, prosim, predlagajte. Skupščina naj predlaga in izvoli novega glavnega in odgovornega urednika Glasnika, ker sam z današnjim dnem to funkcijo vračam.

Marko Terseglav

BLAGAJNIŠKO POROČILO ZA LETO 1983

Poročilo je, kakor običajno ob občnem zboru, samo začasno, ker se končni obračun oz. bilanca izdela do konca marca. Pregled je opravljen na osnovi tekočih izpiskov Službe družbenega knjigovodstva in stanja priročne blagajne SED.

Na društvenem računu je bilo 1.1.1983 129,165,40 din. SED je leta 1983 poslovalo s sorazmerno večjimi vsotami, predvsem zaradi posebnih dotacij in izdatkov ob pripravi kongresa v Rogaški Slatini. (Obračun stroškov kongresa je bil opravljen oktobra 1983 in je v arhivu SED.)

Skupni prihodki so tako leta 1983 dosegli znesek 1.084.821,00 din; znesek je vsota sredstev za redno